

BORSSZEM JANKÓ

Bika a porzellános boltban.

A börziánerekhez.

RÉMÜLETTÖL hallgató ajakkal
 Meddig ültök börziánerek?
 Nincs talán még elfelejtve a dal,
 Melyet egykor énekeltetek?
 Vagy, ha elmúlt és még vissza nem szállt
 Gründolási régi kedvetek,
 Legyen a gseft szolidan reservált:
 Börzehösök, csak gsefteljete!

Zivatar volt, — s börze-termeinkben
 Már az »adok«, »veszek« nem fogad?
 Csüggedetten megugrotok innen,
 Veszni hagyva akcziátokat?
 Jö a Rotschild contremine rohammal
 S a furfangos Bontoux megremeg...
 De azért, bár lanyha árfolyammal:
 Börzehösök, csak gsefteljete!

Kösetek »sluszt« emlékül a hajdan
 Tartós »hausse«-tól ékes tájirul,
 Bizzatok a jövőben, ha majdan
 »Baisse«-nek múltán újra »hausse« virul.
 Néhány spekulánsnak elmerültén
 Megnyugosznak majd az emberek,
 S szédelésre ujabbra derül fény...
 Börzehösök, csak gsefteljete!

Föl! Előbb csak óvatosan, szépen,
 Mig a zivatar lecsöndesül —
 S aztán újra, rajta nagy merészen,
 Kezdjétek a szédelgést elül!
 Előpostája egy nagy viharnak
 Rémitett meg kissé bennetek...
 Majd a kít a nagyja ér, jaj annak!
 No, de addig — csak gsefteljete!

Sürgöny.

Németh Albert képviselő urnak

Budapest.

Ide tessék eljönni — gorombáskodni.

Hünel s. k.

Bismarck ráivalásával híressé
 vált parlamenti tag.

ŠUTTYOMBERKI DÁRIUS a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

73!

Valamikor ez a szám jelentette a krachot.
 Most jelenti az antikrachot.

— Pakolj Pista!

Akkora majoritás,
 hogy kölcsön adhat-
 nánk belőle Berlinbe,
 Párisba.

Mikor az elnök ki-
 mondta az eredményt,
 Eötvös Kari felkiáltott:
 Sohse láttam ennyi ma-
 melukot egy csomóban!

Magam se.
 Jöttem — láttam —
 szavaztam.

Ergo: servus Sán-
 dor-utca!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Ez a Lövész-utca aztán
 olyan, akár egy diák pálya.
 Kávéházon kezdődik, zálog-
 házon végződik; van benne
 konstáblertanya, tancs-szalón,
 könyvkötő és a többi.

— No, a horvát bruderek
 mégis méltó kollégák. Én azt
 állítom, hogy ösztönsze-
 rüleg inszultálták ép a pénz-
 ügyi bizottság tagjait.

— Kohn Izrael urat, az én
 régi udvari uzsorásomat, tegnap
 meglepetésben részesítettem.

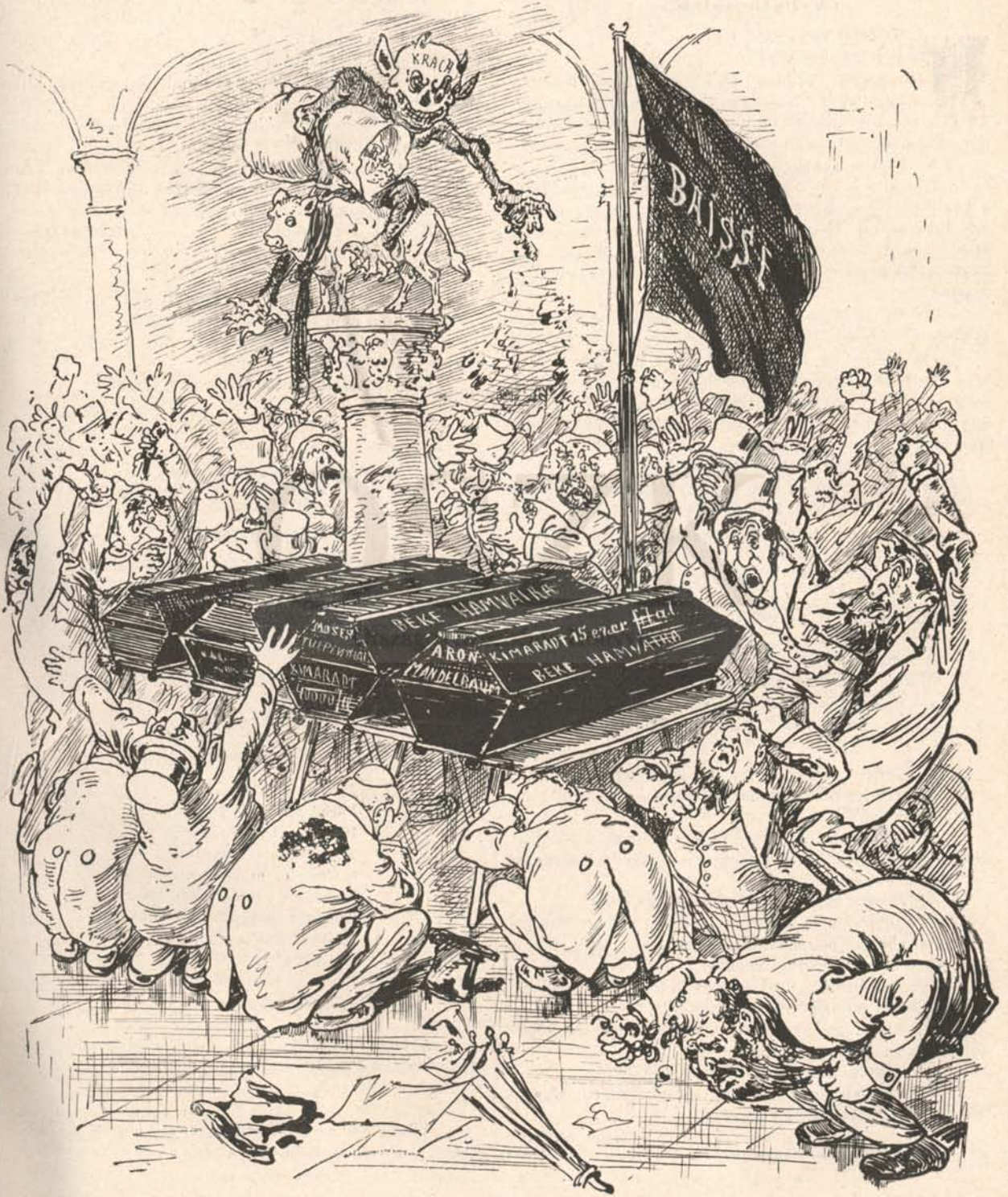
Dákó Pista komámmal elküldtem neki az új uzsora tör-
 vényjavaslat egy diszpédányát. Mint Dákó Pistától fájda-
 lommal hallom, a guta még nem környékezte, amiből tiszta,
 hogy különb szerkezetnek örvend Izrael ur, mint a javaslat.

— Nagyon rossz kifejezés az a »h a v i-pé n z«. Mikor egy
 hétig se tart!

— A jogász-bálra sok pénz kellett. Aztán már szurkol-
 tam az öregemtől nagy összeget kérni. Mert azt irta: »Ha még
 egyszer nagy összeget kérsz, nem is olvasom végig a
 leveledet!« Hát úgy csináltam, hogy nagy feneket keríték a
 dolognak s úgy rukkoltam ki a végén: »mind e szükséges do-
 logra kérek 47 krajczárt és — 120 frtot.«

— A mióta annyi fiatal úr magántanár, azóta még az
 Orfeumba is magammal czipelem az indexemet aláírásakor.
 Nem tudhatja az ember, hol fog professzort.

BÖRZEI GYÁSZ.

A qualificatio.

(Nyilatkozatok.)

Tisztótt szerkesztő Úr!
Irdemes honyffy!

Hát emmeg micsoda, ammit az a Tisza Kálmán megest akar? Aszongya hogy a magyar tisztviselőnek kvalifikációjára vóna szüksége és mindenféle ekzáményeket meg kurzusokat akar véle vigeztetni.

No mán e csakugyan disznóság!

Hát nem a vót-e mindég a magyar tisztviselőnek a kvalifikációjá, hogy nem szorított a bötüre, hanem vót természetes esze és ollan jól rendezett ország nem is vót, de nem is lesz egész világban, mint vót Magyarország. Mert tejjel mézzel foló Kánahán vót e hajdanába.

(Hová csapóták le aztat a sok tejet meg mézet a Hieronimy indzellérjei meg vizimérői, a jó isten tudná!)

De tudom én hova tzelez Tisza Kálmány! Csak azér hozta be a kvalifikációját, hogy megfogja az igaz magyar embert az ekzáményeken buktatni. Akkor aztánd ugy mond kintelen vele behozni a cseh meg nímet Bakhuszárokat vissza a nyakunkra.

Mert ugy ígérte aztat Bécsnek!

Meglássá irdemes honyffy, úgy lesz.

Hazafias irzületel honyffytársa

GEWBOWL ANDRÁS DE TINÓD
volt várnagy.

Jankóm te!

Mit is akar az a Tisza?

Qualificatiót?

Az enyém megvan.

Mamám született baronesz!

Ha ez sem elég, felcsapok szélbálnak.

SZENTMAGLÓDI LUCZIÁN.

Kedves, drága Borsszem Jankó ur!

Kérem tetszett már hallani róla?

Borzasztó!

Tanulni kell és vizsgálatokat letenni a szegény fiatal embereknek, csak hogy egy kis hivatalhoz jussanak.

Hát ez nem szörnyiség?

Hová lesz akkor az én aranyos Mukim?

A többivel nem törődöm, de az én kedves Mukim, aki most tiszteletbeli aljegyző és akinek a feje kérem szépen nincs a tanuláshoz szokva.

Az én Mukim a legelegansabb fiu a megyében.

Képzelve el egy anya helyzetét!

Én meg fogok izgatottságomban a vizsgálat előtti éjjelen örülni.

És lelkem megjelenik Tisza Kálmánnak!

Hasson oda, ó hasson, hogy az a borzasztó, kegyetlen törvényt utasítsák vissza.

EGY ANYA.

(Titokba megsughatom: Nyagavecz Pálné szül. Dukinka Rozália.)

Tisztelt barátom!

Magyar az ur?

Ha az, fel fog háborodni lelkülete mélyében azon a javaslaton, melyet Tisza Kálmán benyújtott.

Eddig a zsidóktól úgy ahogy szüzen megtartottuk a tisztviselői kart. De mit csinálunk ezentul?

Az a czudar jebuzeus mindenütt felvergődik. Mert eddig szigorun bántak véle a tanárok, kényszerítették még jobban magolni, úgy hogy lehetetlen volt megbuktatni közülök egyet is.

És ennek a systemának mi a következménye? Az, hogy a zsidó majd elqualificálja előlünk a hivatalokat is! Tisza Kálmán a zsidók zsebiben van.

Beállok Istóczystának.

BIMBÓ GAZSI
szolgabíró.

Eszem a lelkét magácskának Borsszem Janikám!
Csak én nem félek a kvalifikációtól!

Engem már megvizsgáltak. Azt mondta rám a nagysás tanár ur, hogy »tranzik«.

És qualificált voltam. Remélem leszek is.

VEDRÓVEZ KATALIN.
megyei bába-aspiráns.

ÜLETLEN GOMBOK.

Petőfi társaság.

Az elnök ur verse.

Sötét hosszú éjszakákon

— Hogy ha elkerül az álom, —

Felvezsem spanyol kabátom

És a nagy kertet bejárom:

Ott siratom boldogságom

Te szép varró leány!

Emlékszel még reám?

Igen? nem?! — de talán?!.

— A nő minő talány!...

Hévvél. kéjjel, rím-zenével

Várlak báj alak: jönnél el!...

Nem jössz; hát leheveredek

A fübe én öreg gyerek

S ábrándozom, rímelvek

Szemlélem a meny kék boltját —

(Sötét van, nem látom — de kék,

Jó Petőfi dalolta rég!)

»Mi kék az ég!« Nekem más kék:

Egy bibor ajku szöke lány

Ejnye megcsipett a — csalan!

A kikeresztelkedett zsidót legjobban arról lehet megismerni, hogy a leányát zárdában nevelteti, és maga nagy antisemita,

Milyen lehet az az amerikai röpirat, melyről a »Függetlenség« azt írja, hogy iránya a »legfékevesztettebb«?

Directeur: Legrand-Bontoux.
Gérant: Lebon-Grandvaux.
Dirigéant: M. Le Public.

LE PETIT BONTOUX.

On souscrit: aux bureaux.
Prix d'abonnement: la bourse ou
la vie.
Un numéro: 1 bakchiche.

Organe hebdomédaire pour les cractionnaires en France et à l'étranger.

Paris-sur-Crac.

Bureaux: 2, Boulevard Mauvaises-Nouvelles.

Le 25. Janvier (de la Motte) 1882.

Dernier Paris.

A krach beütése egész Párist örömmujongással tölti el. Végre telát utólértük Bécsset. Nekünk is megvan a mi 1873-unk. A börze egészen fölfordult örömeiben. A boulevardokon egyiptomi papirosokkal hajigálóznak a gaminek. A Szajna coulansabb mint valaha, mert nincs rajta jég. A februáriusi liquidatio, ha nem fagy, minden akadály nélkül fog lefolyni. A medio egészen nyugodt volt: »medio tutissimus ibis.« Az ultimóra tarokasztalaink mellett nem fog hiányzani a pagát. Lyon uszik a pénzben, sőt már aligha bele nem fult. Bordeaux csak bankóval füt, mert olcsóbb a köszénél. Marseille a marseilleiset üvölti: »Le jour de la baisse est arrivé!« A merevinges királyok óta ily börzét nem láttunk! Charlemagnifique pénzállás! A milliard ma: mille liards! C'est le milliard à la portée de tout le monde! (Le demi-monde y compris.) Az eddigi dísz-ágioból disagio lett. A tőke soha sem volt biztosabb, azért annyi a társaságban a tőkehal. Vive la valuta valétudinaire! Vive la vabanque de Lyon et de la Loire et de la Seine et du Rhône! Vive Mr. Langrand — Dubontoux!

Post-scriptum. A reportok esz-
közlésére külön reportereket alkal-
mazztunk. A krizissel saját kritiku-
saink foglalkoznak.

La crise.

A krizis elérte tetőpontját. Az »Union générale« nincs többé, helyét a »Guignon générale« foglalta el. A papirosok értéke ma oly alacsony, hogy beruházásokra fölöt-
több alkalmasak, s csakugyan a párisi sajtósok a sajtót csak részvényekbe ruhá-
zák be. Ottomane-ra három kanapét és
egy fauteuilt kell ráfizetni, hogy elfogadjá
valaki. Suez-csatorna mind hátrább kotró-

dik, az új kotrógépek segédelmével. Csak a Bontoux-értékek maradnak folyvást érintetlenek, mert nem nyul hozzájuk senki. Kurzusaik minden körülmény közt megállnak szilárdan a zéruson. Ez az egyetlen fix pont a bábeli zürzavarban; nem hiába nagy fixerek ők.

Allons, du coeur, Messieurs! Hogy is mondja a klasszikus chanson? »Petit Bontoux vit encore!«

Journal de Mr. Bontoux.

Ma reggel 5 órakor Bontoux még aludt. Ennek következtében a járadék 1 perczenttel emelkedett.

Bontoux ma csokoládét reggelizett, ami által a kurzus rögtön szilárdabb alakot öltött.

Bontoux ma délelőtt a váltóügynökök testületének küldöttségét, mely elfogadásra jelentkezett, csakugyan elfogatta a rendőrség által, de csak azért, hogy ismét kibocsáthassa. Ez volt ma az első emissio, mely a hangulatot lényegesen megjavította.

Bontoux köteleességérből ma délen 3000 méter kötelet ajánlott föl oly spekulánsok számára, kik az ő révén csinált nyereségeik miatt föl akarják magukat akasztani. A préfet de Paris ezért közhálát nyilvánítt neki.

Bontoux ma délután a boulevardon zajos ovációk tárgya lett. Kocsija ablakait beverték, hogy jobban láthassák, és lovait kifogták, de őt magát még be nem fogták, ami a bizalom jele.

Bontoux megvette a »Journal des Débats«-t, mely máttól fogva »Journal des Débâcles« név alatt fog megjelenni.

Bontoux ebéd közben kissé becsipett, minek következtében őt bank ingadozni kezdett; erre Bontoux őt pohárka zöld chartreuse-zel ismét helyreállította a súly-egyent.

Bontoux megesküdött, hogy holnap reggel új konverziót csinál, még ha saját magát kell is konvertálnia zsidó vallásra.

Bontoux lefekvés előtt egy szegény jezsuitától, kinek Gambetta mindenét elvette, száz millió frankot vett kölcsön váltóra, mely a másvilágra van domicilálva.

Courrier de Paris-sur-Crac.

(Személyi hírek.) Bontoux ma reggel elutazott Bécsbe. — Bontoux ma reggel megérkezett Bécsből. — Bontoux ma reggel Londonban volt, hol Gladstone-nál személyesen kieszközölte a Bank of England készpénzének átengedését. — Bontoux ma reggel Budapesten, Madridban, Konstantinápolyban és Sz.-Pétervárott volt, honnan egyszerre érkezett haza.

A »Securitas« biztositóbankot újra föl fogják állítani. Akkor megszűnik a securitas.

Budapestről gróf Bankóczy Bontouxhoz érkezett ide, a magyar pap-ság részéről 200 millió forintot hozva Bontouxnak.

A sèvres-i porcellángyár az idén már csak az ugynevezett »craquelé« porcellánt fogja gyártani.

A tanügyminiszter elhatározta, hogy a krachok megakadályozása végett az »École des Mines« mellé egy »École des Contremines« is fog fölállítani állami költségen. Ezen egyoldalúság megszüntetése, a népnevelésnek csak javára fog válhatni.

Az executiók végrehajtására a párisi börzére speciális börze-hóhér fog kinevezettni, külön guillotine-szolgálatl.

A börzeláz ellen Seé tanár börzechinint használ nagy adagiokban.

Megezáfoltatik az a hír, hogy Bontoux egy hét óta haját a Fiasco viselné.

Párbaj volt tegnap reggel a börze lépcsőin vicomte d'Haussonville és comte de Baisompierre között. Mindkettő súlyosan megsebesült. Oka? Cherchez le Bontoux!

Théâtres.

Opéra: »Le mariage de Figaro« par Bonmarché.

Théâtre de la Monnaie (Bruxelles): Clôture.

Owéon: L'agent de change, ou le change d'agent.

Menus-plaisirs: La bouille - à - baisse.

— MA IGY —

— HOLNAP IGY

vezényli a colonnet.

KATHEDRAI BÖLSESSÉGEK

— A pia mater a koponya minden árokserű kiemelkedését betölti.

— Tudják uraim, ha én szőrszálogatásokba bocsátkoznék, az urak legnagyobb része sülfelne.

— Ha a legfinomabb lisztzemet 1200-szoros lineáris nagyítás alá vesszük, akkorának tetszik, mint egy szikla.

— Kisfaludy Sándor visszatérvén fogságából, rég szeretett hitvesét nőül vette.

— A tengeri bulimus oly édesvízi csiga, mely csak a legrégebb kővületekben fordul elő.

— Szemléljük már mostan a napot a föld középpontjából.

— Igenis, uraim! Darwin lőngelméje nélkül még mai napig sem volna áthidalva az a mélység, mely a teremtés urának az embert avatja föl!

— A megmérgezett XIV. Kelemen pápa valószínűleg nem halt volna meg, ha elődeire bízta volna a jezsuita-rend föllosztását.

MŰFORDÍTÁSOK

(Aeneidos Liber VI.) . . . *comissa picula continuo flagello . . .*

= Komisz a piezula, folytatom a vezeklést.

(Aeneidos Liber VI.) *Manitus plenis date lilia, spargam flores*

= Teli marékkal kapod a liliumot, spargát és flórest.

(Aeneidos Liber VII.) *Madorea liba per herbam subiciunt.*

= És a csodálatos liba a fűvön keresztül megy.

(Hor. Carminum Liber III. Oda XXX. Vers. I.) *Regaliq[ue] situ*

pyramidum altius = És regaliát szivtam a magas pyramisok alatt.

(Hor. Carminum Liber III. Oda XXX. Vers. III.) *Princeps Aeolus*

carmen ad Italos deduxisse modis = Aeolus hozta először divatba az éneket az olaszoknál.

(Cicero in C. Verrem Act. II. Lib. IV.) *Statuerunt id secum in*

Syriam reportare. = Elhatározták hogy Sziába menjen reporternek.

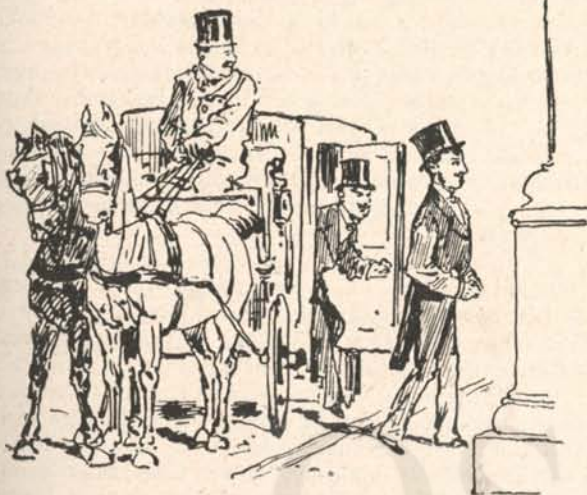
(Cicero in C. Verrem Act. II. Lib. IV.) *Haec ipsa Pergae Diana,*

de qua dicimus violatus = Ez az a pörge Diána akiről azt mondtam, hogy viola illatos.

FARSANGIANA.

— Báli hívogatók. —

A jogász.

Unnumerirte fiakker ölébél uras lebegéssel
Száll ki, a meghívót víve meg: hogy ha jogász.

*

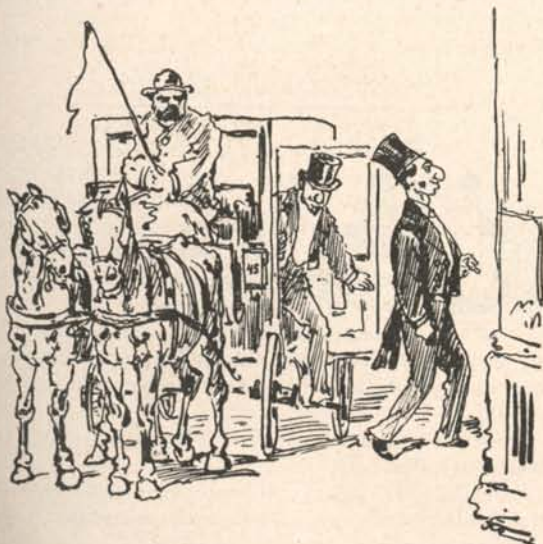
A technikus.

Egy fogatú komfortáblit használva ilyenkor:
Megtakarítással járnak a technikusok.

*

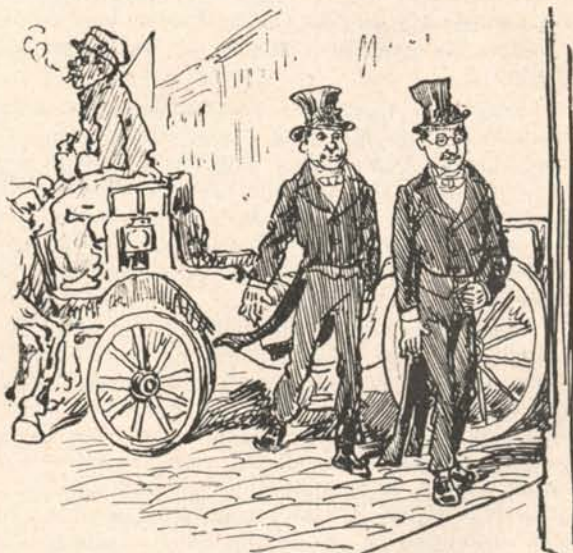
A medikus.

Már numerirte fiakkeren úta, a báli hívókát
Vive Vöröshegyinek, a telivér medikus.

*

A bölcsész.

Hej, te szegény tandíjmentes! Nem telve te néked:
A komités tisztet omnibuszon műveled.

B A K A L E V É L.

Kataró, szt. Pál napján ebbe az esztendőbe

Kedves szüleim!
Az menybéli garnizóba komendirozó jó öreg bácsitul erőt, egisíget kívánok kigyelme-
teknek. Ne tesszen nagy-
gyon megjenni, hogy
mán megest ijén isten-
telen nevü kovártéjbul
küldöm az levelemet, azér
háliszennek kutyabajom,
vagy még annyi se, csak
baka bajom, egy kicsit
mobilizáltak! No azér ne
pityeregen édes szülém,
mer iszen nem is igazi

feldmeszik mobilizálás ez, hanem csak ojan fia mobilizálás; oszt meg katona dolog az egész. Inned-onad ugy megszoktyuk, hogy minden baka az öt ujján kivetí, hogy minden öt napra kijár harmincz vas lénung meg öt prófunt, minden téltre a téli deka, minden tavaszra egy kis bosnyák világ.

De azér eszóval se mondom, hogy nem kapituláltam a keserüsígnék, mikor megfujták az trombitát, oszt csakumpak kirukkótunk a budai stációra. Az egész városbul valamennyi szőke, barna ruzsaszál, mind kinn vót, sirt valamennyi, mint a záporeső. Engemet is megsiratott egy jószívü fehérceleséd, áldja meg az én istenem, de azér mondják meg a Bognár Katának, hogy e is csak katonadolog, azér hogyha majd ecczer haza segít az a jószágos vén atyauristen, minden ugy lesz, ahogy megfogadtam.

Lófsrittbe masérozott a gőzös Kanizsába, onnad Tirijesztbe, Taliányországba. Inned osztán tengeren vittek odább, akkora hajón, hogy ha az ottholi templomot a plébániával meg a faluházával egy glédába állitanák, mind nem vóna akkora mind az a bolond hajó. Hát még a tenger! Hogyha jó esős őszi időbe az egész vármegye sara mind vizzé válna, még talán ez se vóna annyi, mind a tenger vize.

Most hát itt vagyunk Boka országba, lessük a jó szerencsét, oszt csak meg-meg áldjuk azt a szubordinációtagadó, mamaligát menaszérozó, bocskorba marsoló, ólba lógerozó, fület bicskázó, puskatusra áhitozó komis kóczos nációját. Tennap, hogy négy leginyel patrolra komandérozotak, vagy husz morlák igényest nekünk vesszi a direkcizijót, állig fegyverbe mind a harmincz. No frájter Kovács! mondok magamban, most aztán mobilizád az összes dinczfébig tudományodat, külömben berukkósz abba a magos kaszárnnyába, ahun még az infantéristának is arany csellagja vagyon. Hát amind körültekéntek, észreveszek egy fakalyibát. Nosza be oda. A morlák utánunk, de mire odaért, oan snel-

fájerrel fogadtuk, hogy a golóbisunk is, akit utánna eresztöttünk efáradt mögötte. Gyerekek! mondok a bakáimnak, hogy ha az mennybéli reportkönybe az a stróf van ránk kiszabva, hogy ezeknek a kutyáknak a rovására kerüjünk, akkor is ugy halunk meg, mint magyar bakának dukál, hanem aki gyebentibogás Ponczius pilátussa van annak a harcsa bajszu birkalopónak, ócsón nem faszuják ki orrunkat, fülünket. Nem is kap-ták. Egy nap két éjjel silbakutak a ház körül, ataké-
rozni nem mertek, hát ki akartak koplata!nyi bennünköt Aki csak közülük a piros sipkájának a bubgyát mutatta, ott is hagyta aztat a küsziklán köszörött kutya fogát. Harmannapra együtt a kapitány ur Jankovics, aki az egész kompániával keresett bennünköt, kiszabadétott bennünköt az egérfogóbul. Már akkorra ugy lesovány-
kodtunk, hogy oan vótam akar az ottholi káalomista kosta, csak ugy kéredzkedett ki belüllünk a lélek, de nem eresztettük ám!

Sebaj! a fülem, meg az orrom azér megvan. Jó is vóna, ha eppár viigonai füstyt eregethetném az orrom keresztül, hadd tudnám bizonyosan, hogy megvan még; meg a fülemnek is jól esne egypár ezüstforintos pöngése, ha bátor ötforintos bankó vóna is. Édes szülémnek meg aztat üzenem, hogy az ember semmitül se hizik oan hamar mind az ottholi töpörtyüs pogácsátul, letkivált ha egy kis sunka dörgölődzik hozzája, de nem sokáig, mert le is öblögetem én azt hamarossan azzal a gügyikával, akit dajkáló szoptató édes szülém melleje akasztana.

Az feldposta szivesen elviszi az igazi bokaverő magyar bakának, mint a milyen a kigyelmetek szerelmeets katona fiok

JOSEF KOVÁCS
frájteros.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Az öreg Bismarcknak meglódult egy kereke. Szeretném aszobája falára oda írni az intést: Menetekel u Varzin! (Eun Statmann kann dön andern nicht lassen!)

— A montenegrói kormány a »Bajraktar« címü ellenzéki lap kiadását megtiltotta. Az ám, mert csak azután lett volna neki valódi »baj-raktár« a mi kormányunkkal. (Rachmones!)

— Jön az ultimo. Ez lesz a legkeserübb jour fixe ebben a saisonban. (Mboh! Ich bin betuch!)

— Hogy van az, hogy Bontoux nem jelent meg a mult héten a »Haramják« jubileumán Mannheimban? (Wönn Gügenfrage kommt, bün üch nicht daheim!)

— Harmincz tábornok értekezett Bécsben az uj hadjáratról. Mondom elmésen Szendének: »Eun traurüge Gönöralvörsammlung!« (Eun mit noch!)

„Hungarica“.

— Heinze tanár rőpirata. —

I.

A német kellner.

UDOMÁNYOS készséggel, német alaposággal fogom kimutatni, mily üldözéseket szenved a magyartól a német.

Mióta a jobbágység Magyarországon eltörültetett, a hajdani rabszolgák helyét a németiség foglalta el. Sparta helotákat ismert, *) California kulikat ¹⁾ Amerika niggereket ²⁾, Magyarország a dicső culturelemet kellenné aljasítja. Schiller ³⁾, és Göthe ⁴⁾ utódai felszolgálják Attila ⁵⁾ vad nemzedékét, mely még most is a borjuszeletet sületlenül eszi és nyerge alatt puhítja meg. ⁷⁾

Hasonló megvetéssel viseltetik a német nyelv iránt, melyet kutyáival szemben használ, velők e nyelven társalkodó. ⁸⁾ Az összes magyarhoni kutyák ennél fogva magyarul nem is é tenek. Mért? Mert a kutya hű állat s a hűség német erény. »Die deutsche Treue«.

II.

A szászok elnyomatása.

Régóta gyűlöli a magyar a szász nemzetet, mit már azzal is kifejez, hogy úgy Brassónak, mint Szebennek vasutat adott, mintha azt akarná mondani: üljetek fel s aló mars!

Szóval: kiadja nekik a vasutat.

De még páratlanabb a szászok feláldoztatása a magyarok istenének.

Tudnivaló, hogy a magyaroknak európai vallásuk mellett egy külön, ázsiai hitük is van, mely a magyarok istenét tiszteli legfőbb lénynek. ⁹⁾

Ez isten pápája Tisza Kálmán.

Primása Grünwald Béla. (Grünwald és Béla!)

Alakja sokban hasonlít a karthágóiak Baal-jához (Innen neve: Baalvány.) Vasból készül, aláfütenek s mikor izzó, száján keresztül belédobják az illető nemzetiségi áldozatot.

Ez hiteles. ¹⁰⁾

Naponkint egy szászt áldoznak fel neki s mivel 180,000 főre rug e boldogtalan nemzet száma, ma holnap, 180,000 nap alatt mind ki lesznek irtva. Ha csak kétségbeesésükben a Zwei-Kinder-System helyett a Kein-

Kinder-Systemet nem fogadják el s időelőtti magszakadással nem előzik meg a barbár magyarok pokoli ¹⁾ tervét.

Igy akarja Tisza Kálmán a szász kérdést rövid uton elintézni, azon nem helytelen elvből indulván ki, hogy ha nem lesznek szászok, nem lesz szász kérdés sem.

Zaÿ (sprich Zei) csak is annak köszönheti megmenekülését, hogy a Bálvány magyaros hangzásu neve miatt magyarnak gondolta és nem nyelte le.

Ez is hiteles. ²⁾

III.

A névmagyarosító társaságok.

Sajátságos szervezet a névmagyarosító társaságok organismusa. A magyar minden szervező képesség nélkül szükölködik. Hires anthropológok ³⁾ szerint agyrendszere tökéletesen desorganizált, de a névmagyarosításban nagyszerű tökélyre vitte a szervezést.

Minden utczasarkon egy nemzeti ügynök áll hosszú pórázzal kezében. Mikor aztán egy német nevű egyén arra megy, a hurkot nyakába veti, elhúzza a belügyminiszteriumhoz, hol azt az alternatívát állítják elébe: 5 frt jutalom vagy 25 bot, a szerint, amint nevének megváltoztatásába egyezik vagy nem egyezik. (Ujabbán az 5 frt jutalmat 50 krajczárra szállították le.)

Ezt nevezik itt douce violence-nak. ⁴⁾

De van más mód is.

Magyar nevű fiatal emberek (a társaság tagjai) csak azért vesznek el német lányokat, hogy ezek nevét megváltoztassák. Tehát szerelmet hazudnak hazafiságból. Ez is hiteles. ⁵⁾

Nem utolsó mód a leitatás rendszere.

Ezt borral végzik. ⁶⁾

A leitatott derék német mire kijózanodik, magyar névvel ébred föl.

Egyébkint leghiresebb férfiak is német származásuk. Ki gyanítaná Petermann alatt Petőfit? A semita Gold Náthán alatt Arany Jánost? Weidenfeld alatt Vajdát? Rothmantel alatt Vörösmartyt? Kleindörfer alatt Kisfaludyt? Greger alatt Greguszt? Bebizonyítható az is, hogy az ő nagy Széchenyiök voltaképp Zehetmayer landsknecht őrrel dicsekedik. Hogy b. Eöt-vös egy Silberstein nevű német journalista ivadáka s hogy Wesselényi Miklós dédanyja egy széltiben ösmert mosóné: a Wäscher Léni volt — ezek oly adatok, melyek bizonyításra nem szorultak. Még a nemzeti vendéglősük, Szikszay is, Sixauerből lett azzá.

Mindenüket tőlünk vették!

*) Schlossers Weltgesch. IV. kötet

¹⁾ »Times« 1879. jul. 15. szám

²⁾ »Tamás bátya kunyhója« 1—10 kötet

³⁾ Schiller's gesammelte Werke.

⁴⁾ Göthe's » » »

⁵⁾ Lásd »Atala« Oper von Schauer.

⁶⁾ »Fliegende Blätter« 1840. 150 old.

⁷⁾ Hahnemann: »Über Hundskrankheiten u. deren Ursachen«, Tübingen.

⁸⁾ Mémoires inédits par Árpád duc des Magyars. III. vol. Pressburg, Stampfl.

⁹⁾ Lásd: »Deutsch-Siebenbürgisches Tageblatt.«

¹⁾ »Divina Commedia.«

²⁾ Schwicker: »Die Deutschen in Ungarn u. Siebenbürgen«. Wien u. Teschen, 1881.

³⁾ »Kladderatsch« 1870. 15 szám.

⁴⁾ Machiavelli: »Il Principe«, Firenze, 1711.

⁵⁾ Löher: »Magyarische Kanassen u. Jogassen«. München, 1879. Továbbá: Kraxelhuber Tóbiás okoskodásai, »Borsszem Jankó« 6—10. köt.

⁶⁾ Friedenthal: »Die Weincultur in Frankreich«. Köln, 1860.

Fehértemplomi nóta.

Notandum: Fehértemplomon a magyarság terjesztésére egy kis társaság alakult. Az oda való Néra cz. német lap kétségbeesve lamentál e merénylet miatt, melynek szerinte nincs létjoga, mert csak olyan ember juthat bele, a ki már valamit tud magyarul.

Lassan folyik a kis Néra,
Magyar szóhoz hej nem ért a'.
Németül folyik magába'
Türelmes magyar Dunába.

S mily kényes az isten-adta:
A magyar szót nem állhatja.
Magyarjait németésséggel
Mint az ürgét önti széjjel.

Pedig magyar levegője,
Magyar föld az etetője,
S oly gyönyörű a magyar szó,
Madárdalnál szebben hangzó!

Ebből aztán az a morál,
Tiszta veres, mint a koráll:
Ha magyarrá lettél kába,
Vándorolj Amerikába.

* * *

Zombor, 1000. 800. 32.

Szrbni brate Jánko!

Elkistem levéllel mint tapolai kis bíró ágyuzásal, mikor ot vota féispán, de nem csoda mer anyi vota multság is ilvzet hogy alig birtuk belile kikeverennyi is valami egy hitig mig utana álmomba is be vótam rúgva; az vot szerencsim hogy ez már semibe se nem kerilt.

Jézuska tugya mi mindenfile nem tertinte muta magának nem irtam. Elészer is nagyszeri terminy kiállítás, anyi sok szip tekfejet láttam. Harmannap vota legkelemeteseb mikor engem is bele választoták mint szakirtelmest borkostoló zsuriba. Utána gyitte mikedvelé eleadás, amibe játszotta zenyim máj-kiczám bunyevác litire franczúz menyecskit.

Ra gyitte megin ziskolaszéki minyiszter Szász Károly miltosagaval. Láta vona csak plebót szip piros rukaviczába is strimlibe. Mind azt hittunk, hogy ü egy bibornyog; excuzált magát Szász Károly ü méltóságnak azir, mer tavaly ki nem kildett írte hintót, de hát nem is volt oka, hanem az hogy akor egyik lova ipen gyerekágyat állt.

Soha se nem mulattuk ojan jo mint ezekbe napokba le se nem tudom írni mer sok vona is nem maradna hely szeriny vilekedéseimre országos ügyekril amik nagyon irdeklík engem.

Napokba votam egy experimentumon. Javaslat vota tivel egy katonai kapacitástul hogy a visszavonyulásnál esetleg halaszthatatlan sziksigletek kénynebb virkolása végett leginység kapjon hátugombolos nadrágot, is próbát is megtették. Osztrogonácz Glisa infantoristával. Két káplár felügyelte rá, az egisz gyorsan megtertinte, hanem eredmínyel furcsán jár-

ták, mer kapetány személyesen akarta meggyézedni is oda mente helyszíniire, de eredmínyt nem láttá, is csakis infantorista felvilágosítása folytán tehette meldungot, hogy alatta való másik ruhát is (maga már tugya hogy híjják, mer publikum végett kiirni nem akarok) hasítsanak fel, is akor egisz dolog kényen szukezedálhat.

A szerb patriárcha is nem sokára meg leszi választva; az mongya rosz világ hogy Agó barátom is aspirálja rá, kívánnék neki tiszta zenyim szivembil vagy aztat, vagy dalmáciai kormányzóságot, alatta legaláb gyarapodnának krivoscsiának finomságba és gyengidedsigbe.

Hanem szerb egyházi autonom választási jogrul eszembe jutja nekem zsidó, aki gyerekeit enállóságra segitete, is kit lova kezel egyiket engedte a gesefthel kiválasztanyi; úgy mondván: halloed-phúrecz, két ló kezel egyiket adom neked, válaszd ki melyiket akarod, de azt is mondom meg, hogy a szörkét semi esetre se nem adom odá.

Iten Zomborba most már ketti hirlapu van, mind a kettit szerkeszt Mónár és Miller. In ketti kezel aztat szeretem jobban a meik tebbet felenti garatra.

De most már befejezek levilt mert kezeledik badnye dán, amikor is maganak is minden hozátartozójának jót kívánva csokolok zífiaszsonyságnak kezit is maradtam maganak igazi jo barát

Zomboracz Panta

ziskolaszéki tagja, váronki optynár
bunyevác tudós stb.

F. D. A »Gyári Aron« nagyon régi vicze a Spitzig Iczig naptárának. — **L. S.** A tréfa élet az új nemesség ellen fordította Sp. I., midőn a két héttel korábban lett »von« lenézte a később lett »rittet.« — **Kpsvr.** De jól etalálták a fővárosi magyarságot! »K é r e t i k a szép hölgy koszoru honisan megjelenni.« Mért nem régi jó magyarán: »Tessék!« Kéretik ezt figyelembe venni. — **P. L. Jó;** de mind az el volt már mondva lapunkban. — **K. I.** Ajánlatát köszönettel mellőzzük. — **Mtrnds.** Közzölgetjük. — **E. M.** Ha valamivel szolgálhatunk, egyetlen és jó tanácsunk az: maradjon otthon, amíg kivirrad. Itt nagy a sötétség. — **K. I.** Jobbára ismeretes. — **„I myself.**« Csak ugy lesz neki foganatja, ha magának küldi be egy automata bunkóval egyetemben. Mert kézzel nyulni hozzá, ettől utálkodik minden tisztességes ember. — **„Világfájdalmasnak.**« Az e föliratu cikkben, mely a »Nyitramegye« f. é. 1-ső számában jelent meg, nem csak hogy az ön által csodabogarakul megkrétázott helyeket nem találtuk csodabogaraknak, de kijelentjük, hogy ugy eredeti észjárásra, mint tömör előadásra és töbül metszett magyarosságra, rég olvastunk ennél különb cikket. Meg kell az ilyet becsülni és nem kifigurázni. S élczélődni is csak az fog rajta, aki vagy figyelmesen nem olvassa, vagy, ha ezt cselekszi is, de meg nem érti. Sokkal csodabogarabb az a sületlen cikkecske a szám végén, a melynek szerzője egy Gregussról, Gyulairól oly pökhendi hangon beszél. Szerencsére — e cikkecske szerzőjének a szerencséjére — hangja, bár hogyan harsogtatja, nem hallatszík el messzire. — **B. E.** A kedves levél nagy örömnkre szolgál. Épült rajta a családi kör is. Hát azt a Görhesdorfort mikor hagyja oda? Bár mikor, de viruló egészségben kerüljön meg onnan. — **Több kéziratról a jövő számba.**

Felelelős szerkesztő: CSICSERI BORS.